

СА СВЯТАМ, ДАРАГІЯ ЖАНЧЫНЫ!

Малюнак студэнта М. ЗНАКА.

КПЛЯЮ КВЕТКІ

Кплю кветкі
Уплю вазу.
Сакавік стрымаць не можа

Усёды за настрой я 'вой адказваю,
Хення
Дарунак мой —
Бе.

Са святам,
Родная!
Вазьмі ад сына,
Што ёсё клапоціца, як ты жывеш.
А мо' і успомніш
З крыкам жураўліным
Пра невялічкі
Віншавальны
Верш.

й ды,
яучаты!

Двух акруговы Дом афішэрскіх выставаў гарэдскі агляд мастакаў самадзейнасці. Эта апошні перад рэспубліканскай народнай творчасцю. Не і калектывам давлосіўдзе ў ім. Адны не вытрымалісь у пачатку, другі уступілі ў апошні кроўачнага поспеху ў папярэдніх дасягніцамах сама-дзекалектывы ўніверсітета. Ёым калектывы ёсьць ядро, вялікае групіруюча астматія. Пра адзначыць, што гэтую роішых калекціях адні дзяячы. Амаль кожны ка маствацкай сімадзейнасці унутры мае ў складзе палавіну дзяячоў; асабліва дзяячы ў нашай харчавіце.

Днёйцы займы размова сеансіялістамі пра выступлены, усе зышлі на адночочную групікі, калепы не лія і напараўнільна з іншыми не хачу пыніць ролю е мужчынскай групы, але і юнівілістічніці сказаць, а выступае крыйху ніжэй агчымасцей.

Ужо ва ўніверсітэце прыйшло новое захапленне. «Шэф» шашысці асістэнт Генадзь Драбушэвіч адкрыў ў ёй вялікія здольнасці. На апошнім першынстве Белавескі «Буравеснік» па шашках сядржанчын Тамара выступіла вельмі ўдала, выканаўши нарматыў першага разраду. А да гэтага ж дзяячына гуляла толькі ў турнірах з баяцкамі адночыні ў першынстве ўніверсітета сядржанчын першакурсніцкай! Не буду гадаць, як далёка пойдзе Тамара в шашках Ясна не

Біяграфія ў 17 год

Я успамінаю свою размову, з гэтай дзяячынай і спрабую уявіць себе яе праз піцу, дзесяць, многа гадоў. Кім яна будзе? І сам себе адказваю: матэматыкам. І праз піцу, і праз дзесяць, і праз многа гадоў. Но ёе душа матэматыка. Но ёе, у яе 17 гадоў, не прыйшлі ламаць галаву, што рабіць пасылкі школы, куды пайсці вучыцца.

Так ужо здарылася, што Тамара Пушкарэва за школьныя гады змяніла не мала ні многа шэсць школ: то бацькі атрымлівалі новую кватэру, то частку вучняў пераводзілі ў новую, толькі што пададаваную школу, то захапленне залетам вяло ў спецыяльную адукаційную установу. Ніярэдка ў апачынках выпадках кажуць, што першыя школы адмоўна уплывае на зучобу. Але бацькі Тамары былі спакойныя за дачку. Цяпер яна зонарам захоўвае срэбны медаль выдатніцы...

Тамара жартуе, што любіць голькі тых пісьменнікаў, прозвішы якіх з шасці літар: Лондана, Граніна, Германа. А калі сур'ёзна казаць, кнігі сталі пастаянным і верным спадарожнікам Тамары.

Ужо ва ўніверсітэце прыйшло новое захапленне. «Шэф» шашысці асістэнт Генадзь Драбушэвіч адкрыў ў ёй вялікія здольнасці. На апошнім першынстве Белавескі «Буравеснік» па шашках сядржанчын Тамара выступіла вельмі ўдала, выканаўши нарматыў першага разраду. А да гэтага ж дзяячына гуляла толькі ў турнірах з баяцкамі адночыні ў першынстве ўніверсітета сядржанчын першакурсніцкай! Не буду гадаць, як далёка пойдзе Тамара в шашках Ясна не

што гэта ў яе не на дзень, не на два.

А як з матэматыкай?.. Не-е, матэматыка — не чаргове захапленне. Гэта любоў — гарачая, спрайдная. Дзе б ні вучылася Тамара, у якую б школу не пераходзіла, у першую чаргу ішла на пасяджэнне матэматычнага гуртка, узделічала ў алімпіядах школьніх, раённых. Заўсёды ўлюбёна, сур'ёзна, без «гры на публіку».

Мне спадабалася яе сур'ёзнасць. Тамары хацелася, як кажуць, не ўніці ѿнару матэматыку. Аднак яна з той жа сур'ёнасцю расказала пра тых нямногія задачі, якія яна некалі не здолела разысці. У школе такое здарылася ў апошні раз недзе ў пятym класе. І яшчэ. Не здолела рашыць адну задачу, калі ўзделічала ў традыцыйнай матэматычнай алімпіядзе, якую сумесна праводзяць ўніверсітэт і рэдакцыя «Знамені юности». Можа, і не варта было б успамінаць гэтыя няўдачы, але і з іх Тамара зрабіла выгад: трэба больш працаўца.

Першыя ж месяцы вучобы на матфаку прынеслі Тамары Пушкарэвой новыя поспехі. Зімовую сесію яна здала выдатна, набраўшы, як кажуць, ста са ста.

— Цяжка даецца вышэйшая матэматыка? — спытаў я ў яе.

— Не вельмі. Спачатку быў вялічынна, новыя памяці, тэрыторыі, прадметы, не... гэта, як у шко

ла 4-й акадэмічнай групе вырашылі называць яе сваім камсамольскім вожаком. І, я ўпэўнена, не шакаўшы аб гэтым.

Калі чалавеку ўсяго семнаццаць, звычайна гавораць, што ў яго няма біяграфіі або што яго біяграфія падобная на многія іншыя. Не! У кожнага чалавека — сваё жыццё, свой шлях. І нічога, што яму ўсяго семнаццаць. Тамара Пушкарэва пачала ўжо сваю біяграфію матэматыка (я веру, што яна не здрадзіць ёй ні праз піцу, ні праз дзесяць, ні праз многа гадоў) звычайную біяграфію савецкага маладога чалавека.

Я. ЛЯХАУ.

А. ТАБАЧНІКАУ.

Беларускі Універсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА ПРАФКОМ
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНИНА

№ 5 (593) Панядзелак, 8 сакавіка 1965 г. Год выдання XVIII-ы

Цена 1 к.

ЁЙ—НАШЫ ЛЕПШЫЯ СЛОВЫ

Лідзю Сямёнаўну Чаркасаву, доктара біялагічных навук, професора, ведаючу многія. Што ж яшчэ можна пра яе сказаць? Хіба што яна аўтар 120 навуковых прац? Ці што ўзделічала ў работе XVI сесіі Генеральнай Асамбліі ААН? А, можа, пра выступленне яе на I Усесаюзным біяхімічным з'ездзе?

Дапамог Віця Калакольцау, лабарант кафедры біяхіміі чалавека і жывёл. «Яна—мая другая маці». Так ён сказаў, калі я запытала, што ён можа сказаць пра Лідзю Сямёнаўну. «Для характарыстыкі яе як чалавека падыдуць усе лепшыя слова», — дадаў асістэнт кафедры Нарцыс Адамавіч Дзіско.

Сем гадоў аддала ўжо Лідзю Сямёнаўну Чаркасаву ўніверсітэту. І ўсе гэтыя гады на біяфаку захапляюща Чаркасавай — вучо-

ным, грамадскай работнічай, Чалавекам.

Да Лідзю Сямёнаўны прыходзяць запраста ў любы час і па любых пытаннях. Прыйходзяць сябры, калегі, студэнты, проста не-знаямія людзі. Прыйходзяць як да дэпутата, члена камітэта па каардинацыі навукова-даследчых работ, старшыні рэспубліканскага методычнага савета па атэістычнай пра пагандзе, добра га чалавека, чулага таварыша. І ўсе нясуць як ўсмешку, выкліканую добрым сэрцам аба яльной жанчыны, якая умее ўсю ноч працаўца, ці веселіца ў кампаніі, дасы параду аспіранту і ажака матэрыяльнью падтрымку студэнту, з якой можна паспрачацца аб науцы і новых фасонах адзення.

Заўсёды жыццёрадасная, з густым апранутая, Лідзю Сямёнаўна здзіўляе сваёй энергічнасцю. Вось яна гутарыць з аспірантамі з Азербайджана; вось едзе з лекцыяй у саунас; вось хадайнічае аб стварэнні кафедры; вось выступае на павуковой канферэнцыі.

Здарылася так, што Віця Калакольцау, які вучыцца на вячорнім аддзяленні біяфака, «заваліў» экзамен. Гэта быў не праста «нездуд». Віця ведаў, што супстрэне дакорыў погляд «другой мамы». Штодзень Лідзю Сямёнаўна цікалілася: «Ну, як, перацаудаў?».

У науковых адносінах Лідзю Сямёнаўне пацянавала: яна была аспіранткай у акадэміка Пала-дзіна, які ўзначальваў тады Інсты-

тут біяхіміі АН СССР. Да нас, біяфак, Лідзя Сямёнаўна Чаркасава прыйшла, калі толькі-толькі пачыналася спецыялізацыя студэнтаў па біяхіміі чалавека і жывёл, — у 1958 годзе. Адразу ж віця ведаў, што сабраліся энтузіясты, та сама, як і яна, улюбёныя ў науку. Новая кафедра нарадзілася і першым загадчыкам кафедры стала Чаркасава. Студэнты нато-м павалілі на кафедру біяхіміі. Прыйшло наладжаваць конкурс:

Цяпер у Лідзю Сямёнаўны дзя-сяць дыпломікай. Усе яны пра-слі і ад іх імя павіншаваць любімі га педагога са святам 8-га сакавіка. І да выпадку тут будучыя пачынаўскія слова:

Вся собранная, острая, живая
Ты много где успела побывать
Тебя, красивою не называя,
Не перестанут милой называть

Праўда, не згаворваючыся, у-
называючы яе прыгожа.

Надзежда БАТУРЫЦКАЯ.

Су-
чак
у Вільнюсе

Нядайна ў Вільнюсе праходзілі канферэнцыя літаратараў ві-
ніцкіх, Прыбалтыкі і Беларусі. Наш уні-
версітэт прадстаўляла на канфе-
ренцыі дацэнт Ніна Мікалаеўна Рамашка. Яна выступіла з дакла-
дам «Аб узаемасувязі братніх лі-
таратур». У гэтай работе Ніна Мі-
калаеўна асвяціла гісторыю ад-
народнага развицця літаратур Лі-
твы, Латвіі, Беларусі, Польшчы и
прадставіла многіх адольжавых фак-
тараў развицця нарадаў гэтых рэ-
спублік.

Вярнуўшыся ў Мінск, Ніна Мі-
калаеўна Рамашка падзялілася сваімі дражсаннямі аб канферэн-
цыі з членамі кафедры рускай лі-
таратуры і студэнтамі філалагі-
чнага факультэта.

А. ТАБАЧНІКАУ.

Адбыўся мітынг пратесту студэнтаў і дэпутатаў у Дэмакратычнай В'етнам. мк: у актавай зале ў складу ўніверсітета су- асноўнай асноўнай амэрикі. Фота Я. Быкова.

ПОЕЗД ДРУЖБЫ

Горад на Ніве, горад трох рэвалюцый—
Ленінград. Сюды, у адзін з дзён зімовых
канікулаў, з перона мінскага вакзала ад-
правіўся турысцка-экскурсійны поезд
«Дружба» з савецкім і замежнымі студэн-
тамі, што навучаюцца ў вышэйших наву-
чальных установах Беларусі. Пасажырамі
былі фізікі і журналісты, мастакі і матэ-
матыкі, медыкі і студэнты кансерваторыі.
Іх адна мара — сустэрнца з Ленінградам,
пазнаёміца з яго славутасцямі, помнікамі.

... Ні голад, ні холад, ні штогадзінныя
бамбардзіроўкі не зламілі мужнасці аба-
ронцаў Ленінграда ў гады Вялікай Айчын-
най вайны. 900 дзён барацьбы яны вытры-
малі. У студзеньскія дні 1943 г. магутнымі
ударамі савецкіх войскаў пад старажытным
Арэшкім — Шлісельбургам кальцо блакады
было прарвана. Гэта было 27 студзеня. У
гадавіну гісторычнай падзеі і прыбыла ў
Ленінград наша дэлегацыя.

Моічкі, скіляючыся перад мужнасцю і
стойкасцю абаронцаў гэрада Леніна, руха-
еца наша калона па алеі Піскароўскіх могілак. Тут пахаваны ахвяры блакады. Са-
вецкі студэнт, кубінец, в'етнамец, кангале-

зец нясуць вянок. У цэнтры могілак стаіць
бронзавая статуя жанчыны з галіной славы
у руках — ля яе ног ад студэнтаў Беларусі
укладаеца вянок.

З боку Петрападльскай крэпасці пачуўся
арудзійны стрэл. Поўдзень. Гэтая традыцыя
захавалася з пятроўскіх часоў.

Марознай раніцай мы ехалі ў Разліў. По-
тым пабывалі на Фінляндскім вакзале, на-
ведалі гісторычныя помнікі-музеі «Шалаш»
і «Сарай», пабывалі ў Смольным, у музеі
Вялікай Каstryчніцкай Сацыялістычнай рэ-
вілюючай. З глыбокім хваляваннем глядзелі
мы на бязмерна дарагі нам гісторычныя
місціны.

Бадай што, самае ажыўленне месца ў Ле-
нінградзе — Эрмітаж. Залы перапоўнены.
Нельга, прыехаўши ў Ленінград, не пабыва-
ць тут. Але вельмі мала часу. Ці ж пас-
пееш чёс убачыць за некалькі кароткіх га-
дзін? Трэба ж пабываць яшчэ ў Рускім му-
зеі, у Казанскім і Ісаакіеўскім саборах, на-
ведаць Петрападльскую крэпасць і леген-
дарны крэйсер «Адрора».

Цяпер, прыехаўши ў Мінск, мы ўспамі-
наем плошчы і праспекты, вуліцы і Ніву.
Закаваны ў граніт бараці ракі, вераніцу
палацаў і парадных будынкаў, пачынаючы
са Смольнага і канчаючы Горным інстыту-
там. Так вось якім мы дэяўлімі сабе партрэт
Ленінграда! Яго не напішаць у некалькіх
словах, аб ім не раскажаша за некалькіх хви-
лін!

А. КАДЗЕТ,

студэнт 1-га курса аддз. журналістыкі.

I ўжо ыжкі дэйр?!

У мінульым нумі газеты мы з
задавальненнем нукавалі паведамлінне аб тым, о чытальня
зала універсітэта па-пова-
му. Але адкрытымі да біліятэчнага фонду атрымалі сту-
дэнты зразумелі вайму.

Спачатку студэга курса фіз-
фака Уладзіміра Іау паклапа-
ціўся аб тым, калі асопіса «Рад-
лю» № 6 за 1905 зійкі дзве
лісты з цікавымі рэчамі. Але
іх бы схоплены, кажуць, за
руку. Потым пакінчэ невядомы
чынам зіў «чыталы»
некалькіх падруг Мухіна
«Уводзіны ў ядэофізіку». Гэ-
ты падручнік пат не такому
же відліку ко будзентаў, і
можна спадзявацца злодзея,
інакш іх не щ. будучы
зноўдзіны і пакар

Хочаца верышо гэтыя
лыжкі зёгшо бу першым і
апошнім у той дзень спраўе,
што паалі работчытальнай
зала.

„Ваша бчая ірафе”

Сустрэй з цыклішча буду-
чай прафесіі, штодзяцца
з практичнымі рабі суда,
пракуратры, адвакаті г. д.,
добрая трэдышы юлага фа-
культэта, якая мае гадовую
гісторыю. Адбыліся гэта гарадзішча
супрацьстатаў. Перад
студэнтамі выступіў пра-
ктор юлага Радзіме.

Сустрэй ля помніка закснчана.
Студэнты і воіны ва ўрачыстым
маўчанні праходзяць ля помніка,
азорнага полымя свяшчэннага аг-
нія, вечна асвятыячага памяці за-
гінуўшых за шчасце народа, а жы-
вым — шлях барацьбы за запавет-
нае будуче чалавечства — каму-
нізм.

І. МАЗЖУХІН.

Калекту філалагічнага фа-
культэта, кафедра рускай літа-
ратуры выказываюць глыбокое
спачуванне кандыдату філалагічных
навук Л. Л. Кароткай з
выпадку напаткашага яе го-
ра — смерці бацькі.

Л. БЕВІЧ,
студэнт 2-га курса.

В. а. рэактар ІКА.
Адр: рэзак
г. Мінск, Універсітэцкі,
галоўны корпус, 212-19.

Друкарыя Белса
АТ 00789. Тн. 200 928.

Насустрач выбарам у мясцовыя Саветы БССР

У НАС, НА АГІТПУНКЦЕ

Кожны, хто бывае ў гэтыя дні ную работу, не толькі на агітпунк-
це, але і дома.

Актыўна працуюць студэнты гі-
ча аформлены ўваход у бібліятэчны
старычнага факультэта Міхась
Жаркоў і Фёдар Хорань, аспірант
гістрафака, ён жа намеснік загадчы-
ка агіткалеткі, Міхась Елісеў,
што абслугоўвае агітпункт, уваход-
дзяць дзве акругі па выбарах у
тэлля Густоўская і іншыя. Шмат
захопнікаў Савет і 5 акруг па выбара-
хах у раёны Савет дэпутатаў

сакратар партбюро гістрафака да-
цэнт Davíd Barысавіч Мельцэр.
Каб работа агітпункта была
дзеўнай і мэтанакіраванай, з агі-
тпункта востэмдзесць студэнтаў, татарамі правадзяцца семінары.
Аспірантаў і выкладчыкаў універ-
сітэта. Гэтую работу накіроўвае і з'яўляюцца днімі агітатора.

На агітпункце для выбарышыкаў
пасля гутарак агітатораў дэмант-
струюць кінафільмы, а удзель-
нікі мастацкай самадзейнасці гіст-
рафака наладжваюць канцэрты.

Поспех работы агіткалеткы не
толькі ў тым, што ён згуртаваны,
мэтанакіраваны ў сваёй дзейнасці,
але і ў тым, што ён — у заўсяд-
прачытку свежія газеты, часопісы.

Штодзень і агіткалеткы дзе-
йснуюць па всіх раёнах БССР
і ўсеяюць агітпункты па всіх
паштовых поштавых новых метадах
і формах работы з выбарышыкамі.

І ёсё ж траба дзізначыць, што
жак на агітпункце не толькі пры-
меняе афіліацію, але і прыма-
е агітатараў, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію, але і афіліацію.

Аднак гэтым не толькі пры-
меняе афіліацію